

N:o 90.

Af herr E. W. Wretlind, om beviljande af statsanslag till bidrag för aflöning åt barnmorskor.

Vid förlidet års januaririksdag hade jag äran att i denna kammare väcka en motion (n:o 29), i hvilken jag, på grund af der gjord utförligare motivering, till hvilken jag anhåller att härmed få hänvisa, föreslog, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att staten skulle bidraga med hälften af aflöningen till de i landtförsamlingarnes tjänst anställda barnmorskorna, derest denna lön icke understege 200 och icke öfverstege 400 kr. utom vanliga naturaförmåner.

Denna min motion hann icke handläggas hvarken af Riksdag eller utskott, innan Riksdagen upplöstes.

Min mening är emellertid ännu oförändrad, att statsverket behöfver träda emellan, i fall det syfte skall nås, som med barnmorskeinstitutionen är afsedt, nemligen att allestädes i riket för barnaföderskorna skall finnas tillräcklig tillgång på examinerade förlossningsbiträden. Men med afseende på de för närvarande mindre rikliga tillgångarna för statsverkets behof och med afseende derpå, att behofvet af statsunderstöd för barnmorskors anställande och underhåll torde vara ganska olika i olika församlingar, vill jag nu icke åter upptaga min motion i oförändrad form, utan — för att å ena sidan ställa mindre kraf på statsverket och å andra sidan underlätta möjligheten för de mest af skatter betungade församlingarna i riket att hos sig anställa och skäligen aflöna examinerade barnmorskor — vill jag nu föreslå, att staten åtager sig bidraga endast med en fjerdedel af barnmorskornas lön i de församlingar, som derom göra ansökan, samt att detta statens bidrag göres beroende af det vilkoret, att

landstinget för sin del tillskjuter en fjerdedel af lönen. Landstingen böra vara bäst i tillfälle att pröfva, hvilka församlingar äro mest i behof af ifrågavarande hjälp, och dessa skulle sålunda först få sitt behof afhjelpat, hvarefter så småningom turen kunde komma till de andra.

Då emellertid den lön, som af församlingarna bjudas barnmorskor, är mycket olikformig, synes det mig att på samma gång en skälig minimilön borde fastställas såsom vilkor för ifrågavarande statshjelp. Härigenom blefve då också barnmorskelönen till en viss grad normerad.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att staten härefter skall bidra med en fjerdedel af aflönningen till barnmorskorna i de församlingar, hvilka derom göra ansökan, dock med det vilkor, att landstinget förut förklarar sig vilja bidra med en fjerdedel af samma lön och att den för barnmorskan fastställda lönen icke understiger 300 kronor förutom vanliga naturaförmåner, samt

att Riksdagen för detta ändamål ställer till regeringens disposition för år 1889 ett reservationsanslag af 50,000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1888.

E. W. Wretling.